

امريکاي اوښتون

۱۷۰۱-۱۷۹۱

The American

Revolution

Ketabton.com

1701-1791

برتانوي ښکېلاک نه تر خپلواکۍ پورې

ژباړه رشید خاطر

سريزه

په ولسمه پېړۍ کې د انگلستان او نورو اروپايي هېوادونو خلک د انتلانتک په سمندر پورې وتل او د امريکه په خورو ورو، پراخه، زرخېزه او شتمنو ډاگو يې قبضي واچولې. که د برتانيا خلکو د امريکا(متحده ايالات) شاري ځمکې رالاندې کړې نو هم دغسې فرانس، اسپانيا او نورو اروپايي هېوادونو د امريکايي وچې نورې گېرچاپېره سيمي د ولکې لاندې راوستې. د امريکا وچه د انتلانتک سمندر لوېديځې غاړې تا پرته ده او د اروپا نه په زرهاو ميله لرې ده. دا نه چې دا خلک يواځې امريکا تا پورې اوښتي و بلکې ددې نه ډېرو بېرته او لرې اوږدو تا هم تللي و. افريقه د اروپا په گاونډ کې پراته ده او تگ را تگ ورته ډېر گران نه دی، د اروپا دا مېړنی خلک د نړۍ هرگوت تا رسېدلي او تر لرې لرې پورې يې خپل تهذيب خور کړی دی. د امريکا او افريقا د ځنگلي تهذيبونو نه واخلې تر هندو کش، تورغر(توره ډاکه)، هند او د لرې اسيا د تورو ټاپوگانو پورې غځېدلي او دغه تر پېړيو پېړيو پورې مېشت پاتې شوي دي. که تاسو ددې خلکو مقبرو تا لارښی نو اوبه وينی چې دا خلک په کومو کومو علائقو کې جنگېدلي او مړه شوي دي. ددې خلکو د جنگونو نه افغانان، پورې راپورې، د هرچا نه ښه خبر دي. دوی د خېبر د دنگو دنگو غرونو په سرونو هم جنگېدلي دي او د ملاکنډ او تورغر په ژورو او پروونکو کو درو کې هم.

ددې دومره غېر معمولي بهادری او مراني شاته يواځې ددې خلکو د مخکې تلو جذبه او شعور و. د افغانو تاريخ هم په خپل وخت د دغسې مرانو نه ډک پروت دی. افغانانو خپل حرکت هاغه وخت شورو کړی و کله چې اروپايي خلک پاتې ملتونه و. دوی په ولسمه پېړۍ کې بهر دنيا تا وتلي و. ددې نه ډېر اگاهو تر شپاړسمه پېړۍ پورې هند د افغانانو د ښکېلاک لاندې و. په کال ۱۵۲۵ کې د هند اخري افغان واکمن ابراهيم لودي د مغلو سره په جنگ کې مړ شو او دغسې د افغانانو ورومې امپراتوري تمامه شوه. دا امپراتوري يا د هند واکمني د سل هاو کالو نه د افغانانو سره وه. که د اروپا خلکو په ولسمه پېړۍ کې امپراتورۍ رغولې وې نو افغانانو په پنځلسمه پېړۍ هند ولکه کړی و. خو ددې خبرې دا مانا او مراد نه دی چې گني افغانان دي بيا داسې کولو تا اوو هڅولی شي، امپراتوري پردی کت دی، خو خپل ملي ځان خبري اړينه ده. تاريخ پرستي د يو ملت د خيز او ترقي د ټولو نه غټ دښمن دی خو تاريخ هېرول هم نه دي پکار. تاريخ د زدکړې دپاره وي. د پخوا غونډې اوس هم افغانان د ملي جذبې نه سرشاره دي خو دې خبرې تا اړتيا ده چې دا ملي اغونځه د هېواد او ملت د ودانښت او پرمختگ دپاره په کار رااوستلې شي. د افغانانو په تاريخ کې د ملامتيا ټکی نشته خو په نن زمانه کې پسماندگي او جهالت د ملامتيا ټکي گڼلي کېږي. په دې خبره هم بد گڼل نه دي پکار چې په تهذيب يي توگه عربان د اسيا د ټولو نه وروستو او پاتې ولس دی او د بده مرغه افغانان د عربو نه هم زيات وروستو پاتې شوی ملت دی داسې اوگڼه چې افغانستان د اسيا په زړه کې يو افريقايي هېواد پروت دی.

امريکايي اوښتون د انسان د ترقي يو بې بها سرچينه ده. د هر دويو کسانو او دغسې د ډېرو وگړو ترمينځه اختلاف رای کېدی شي خو د خبرو اترو په لار دغه اختلاف ختمېدی شي او انسان د ترقي امکانات تر لاسه کولی شي. د امريکايي اوښتون پر وخت خواندگي د نشت برابر وه خو بيا هم دغه ملت خپلو مزهبي، سياسي او معاشي مسلو باندې کابو او موندو او د خوشالي او ترقي په لار روان شول. هاغه هاورد پوهنتون چې يو څو شاگردانو به پکې زده کړه کوله نن د نړۍ د ټولو نه ستره پوهنيزه اداره ده.

اوس هم وخت تېر نه دی او د داسې کولو ډېر روښانه امکانات مخکې پراته دي خو دا هله ممکنه ده چې افغانان خپل زور د جنگ جگړو نه ملي ترقي پلو تا را اوگرزوي.

بنکېلاکگر

د کال ۱۷۰۷ او ۱۷۷۵ تر مینځه یو لک پنځه څلوېښت زره سکاتس (د سکات لېند خلک) امریکا تا لارل او د انتلانتک سمندر په غاړه پرتو کالونو کې اباد شول. هم په دغه وخت کې د المان- جرمن څه سل زره خلک پورې وتل او په دغه کالونو کې ځای پر ځای شول. دا الماني خلک د کار روزگار په لټون پسې وتلي و او یا د جنگونو او گروهې دښمنو له کبله کډه وال شوي و. د برتانيا خلک امریکا تلو تا ډېر لېواله نه و خو د نياوځي - عدالتي امر له مخه پنځوس زره بنديان اولېرلی شول او د تماکو د ځمکو کرکړونده ورپغاړه کړې شوه. دا خلک به غلامان گڼلي شو او د دوی په سزاگانو کې دورې وهل هم و. کوم برتانوي نيواکگر چې په ۱۶۰۰ کې دغلته اباد شوي و هغوی د سکاتسو او المانيانو په راتگ خوشاله و ځکه چې دې خلکو به ددغه نيواکگرو په ځمکو کې د کرهني کسب کولو او هم د هنديانو، فرانسويانو او اسپانيانو د برېدونو مخ نيوی. خو ځني فيرنګي اباد کار ددې خلکو د راتگ په وجه د انګريزي کلتور د ککړتيا غم هم اورپول.

د سپين پوستو ابادي د کال ۱۷۰۰ نه تر ۱۷۵۵ پورې د دريو لکو نه پنځلس لکو تا اورسېده. په دې سپين مخو کې د انګرېزانو ابادي درې دېرش زره (۱۶۰۰) نه اوويو ۷ لکو (۱۷۸۰) تا اورسېده. دا ټول نېغ په نېغه د هاغه انګرېزانو اولاد و کوم چې په شپاړسمه پېړۍ کې راغلي و. د سپين پوستو د ابادۍ سره سره هم په دغه کلونو کې د مريانو ابادي د پنځوشتو زرو نه پنځو لکو او ۱۷۷۵ کې شپږو لکو تا اوغځېده. يو لسيزه وروستو د افريکايي غلامانو راوستل او خرڅول دومره زيات شول چې د انګرېزي سزاوړو- سزايافته خلکو ابادي يې وروستو پرېخوده. په جنوبي کالونو کې د غلامانو شمېره په سلو کې دوه وه او د پېړۍ تر نيمايي پورې د چېسپايکي سمندري غاړو گېرچاپېره د غلامانو سرشمېرنه په سلو کې څلوېښت رسېدلې وه. د کېرولينا ابادي هم د غلامانو د غلبي لاندې راغلې وه. دغه افريکايي غلامانو به د کر کرهني کسب کولو او د دوی د څارنې دنده مالکانو د سمندر پورې سپين پوستو په غاړه اچولې وه. په کېرولينا کې به د ځمکو مالکان بهر اوسېدل ځکه چې دغلته سره لرې- ملېريا تيه يو توليزه- عامه وبا وه او له کبله يې د وژنې شمېره زياته وه. په چارلس سيمه کې د تورپوستو او سپين پوستو گډه ابادي اوزېږده ځکه چې زياتره سپينو سرو به د تورو افريکايي بنځو سره ودونه کول. په دغه چارلس ښارگوټي کې د افريکايانو سرشمېره د نيمې نه ورته وه. دې خلکو به د سپين پوستو په کورونو کې کارونه کول، د لاسو څيزونه جوړول او يا به يې په ډوک (سمندري گودر) کې روزگار کولو. خو په دغه تورپوستو کې ځني خلک داسې هم و چې د مريوالي د جغ نه ورهولي- ازاد و او په خپله خوښه بې کارونه کول.

چرته چرته چې د افريکايانو ابادي د سپينو په پرتله زياته وه نو هلته د امن و امان ستونزې زياتې وې. اروپايي کډوالو به دغه تورپوستو خلکو باتدې ټينګ نظر ساتلو او دوی يې نژدې نژدې د ټولو انساني رښتو نه بې برخې کړي و. خو په نوي انگلستان کې چرته چې د تورپوستو ابادي ډېره لږه وه هلته دوی تا د تولوالۍ- ملکيت د لېږد او خرڅولو اجازه وه او د دوی - قانون په نظر کې د سپين پوستو سره يو برابر و. سپين پوستو به دا سوچ کولو چې مونږ او دوی د اړه د يو نيکه اولاد يو او ازادي زمونږ غوندې د دوی هم ازلي برخه ده خو ښکاره خبره ده چې په دې ازلي ازادو کې د مريواله نه د ازادۍ او خپلواکۍ خبره نه وه شامله. په نوي انگلستان کې به زياتره تورو خلکو به د کرکرهني کسب کولو خو په پنسلوېنيا او نيو جرسي کې به يې د اوسپنو پټو کې کارونه کول.

اوس اوس چې د تورپوستو کوم کڼد کونه په نيلام کې اغستلي شوي و په هغوی کې زياتره د خپلو مالکانو نه تېنېدلي و او يا د تېنېدو په تکل کې و. د تېنېدې په دې بهير کې د غلامانو ځني ډلو خپل مالکان هم اووژل ځکه چې دا تورپوستي ډلې ډلې اوسېدل او هم دغه ډليزې اوسېدنې به دوی داسې کولو تا لمسول. ددې اکر(صورت حال) له مخه د اسپانيا سرکار په کال ۱۷۳۳ کې افريکايي خلکو تا د پنا ورکولو ورمند - فرمان خپور کړو او ددغه ورمند له مخه به دغه تېنېدلو خلکو د اسپانيا کالوني فلورادا تا پنا راوړله. په کال ۱۷۳۸ کې د اسپانيا دولت ددغه راتېنېدلو مريانو نه ملېشا يا لېنکر اورغولو.

بنجمن فرانکلن چې په فلاډلفيا کې يې ژوند کولو او د غلامانو ساتونکي و، د مريانو د کړو وړو په بابله ليکي چې په دوبي کې لږ خلک اورېدونکي او د ښه خوي څښتنان و خو زيات غلامان بد خويه، باندره — سازشيان، کبرژن او د غچ د اغونځو نه ډک و.

عيساييت

امريکا تا د اروپا نه راغلو خلکو ځان سره د ورورگلوۍ او روحاني خپلواکۍ ارزښتونه — قدرونه راوړي و. ددغه ديني اغونځي- جزيي لاندې دوبي غلامان خپل دين پلو تا راول غوښتل. ډېرو سپين پوستو د داسې کولو ناباندۍ — مخالفت اوکړو او دا دليل يې راوړو چې داسې کولو سره به غلامان د خپلواکۍ غوښتنې شورو کړي.

په دغه عيسايي تبليغيانو کې څه خلک پخپله هم غلامبه (غلامان ساتلو واله) و خو په کال ۱۷۳۰ کې ځني تبليغيانو د مرييوالي پر زد غږ پورته کړو او مرييواله يې او ننګوله — چېلنچ کړه. د پروتستنت عيسايي دوستانو ټولنه د نوابادکارو د عيسايي چرچ او اينګليکن نه وروستو دريمه غټه مذهبي ډله وه. عيسايي دوستان د غال — تشدد، سخت کار او غېر انساني سلوک بلوده — مخالف و. د ځني دا رای وه چې کوم کارونه سپين پوستي د تورپوستو په وسيله کوي دا دوبي له پخپله کول پکار دي. او دا تبليغ به يې کولو چې د خدای د هدايت نه گټې پورته کولو دپاره د سپين پوستو غوندې افريکايان هم جوگه دي. په کال ۱۷۵۸ کې د عيسايي دوستانو ټولني يو غړي جان وولمين د ټولو کالونو دوره اوکړه او د مرييواله پر زد يې څرگندونې اوکړې. عيسايي دوستانو ټولني په ځان باندې د غلامانو ساتلو يا باپار کولو پابندي اولگوله. دوبي د هنديانو د مريتبوب هم ناباندۍ اوکړو او لوېديځې پنسلوېنيا پلو تا يې د هنديانو د ابادۍ غځېدلو ناباندۍ- مخالفت هم اوکړو. د دوستانو ټولنه په ختيزه پنسلوېنيا کې په ډېرښت کې وه او هغوی نه غوښتل چې هنديانو سره خپلې دوستانه اړيکي خرابي کړي د کومو بنياد چې وليم پېن اېڅودۍ و.

د کالونو زياتره ازادو خلکو به د تورات تلاوت کولو او د هرچا په کورکي به تورات پروت و. ددې نه سربرېره به د نورو ساده سوده ديني کتابونو لوسته کېده او دين پوهانو او عيسايي ځاننوره خلکو به لرغونه کتابونه لوستل. د دغه زمانې د اروپا او په کالونو کې د اروپايي خلکو ترمنځه د تورات د آيتونو بيل بيل ژند او پاژند- تشرېح روانه وه. ددې پاژند په دوران کې د سوليزوالو — عقليت پسندو او دينپالو دوه غټې ډلې را مينځته شوې. سوليزوالي ډلې به سول او عقل اهم انگېرلو او دا دليل يې راوړو چې د پنځ لارو يا فطرتي قوانينو د مالومولو، پېژندنې او رابرسېره کولو دپاره عقل يواځنۍ وسيله ده. دې ډلې خلکو به انديالو- دانشورانو تا ډېر اهميت او درناوی ورکولو. د بنسټوالو د پروتېکي او سزا ورکونکي خدای پرزد ددې خلکو دا خيال و چې خدای يو مهربانه او ښونکي هستي ده او د انسان په نېکو او سپېڅلو اعمالو يا کړنو باندې هغه تا د مينې او ښنې توبه ورکوي. دينپالو به په ښکاره پرښتې زور راوړلو او دا گيله به يې کوله چې خلک دين تا ډېر پام نه ورکوي. د دينوالو په دوديزه — رواياتو کې د دويم ژوند يا بيا ژوند او ستري بېدارۍ خبره هم شامله وه کومه بېداري چې په کال ۱۷۲۰ کې نيو جرسي او پنسلوېنيا کې راغلي وه. په کال ۱۷۳۰ کې د ماساچوسټ په کالوني کې ستري ديني بېدارۍ بيا سر اووهلو. په دغه کالوني کې په دغه کال په زرهاو خلک راغونډ شول چې د انگلستان نه راغلي ديني عالم وايت فيلد درس واورې او کرامات يې اووېني.

د عقليت پسندو د مخنيوي دپاره بنسټپالو ټولو پټو تا مخه کړه چې دغه ټوليزه، ساده سوده خلک خپل ملگري کړي او دغسې د سوليز والو او لوستو ديني خلکو لارواينسي او اجازه داري يې د منځه يوسي. په دې باندې روښانده مذهبي او شتمنو خلکو بد اوگنل او دا يې د ټوليزه خلکو له اړخه گواښ وانگېرلو. دغه لوستو خلکو دا بنسټپاله ډله زورگره او د ټولني دپاره لمبه ژنه گرزوله ځکه چې دوبي به هروخت په هره کوڅه کې ولاړ و او ديني مسلې به يې کولې.

د دينپالو يا بنسټپالو دا هڅې بې ځايه نه وې او اغېزه يې اوښودله. په کال ۱۷۵۸ کې د غلامانو يوه ستره مذهبي غونډه اوښوه چې دغسې دوبي عيساييت خپل کړي. د غلامانو مخې تا غټ مرام او ټاپۍ دا و چې د عيسايي مذهب او حضرت عيسۍ په وسيله ځان د مرييوالي نه ازاد کړي څنگه چې يسوع مسيح يهود د غلامۍ نه ايله کړي و.

سوکالي (Prosperity)

کالونی ورځ تر ورځه مخ په ترقی روانې وې او رزمیزه اکر- معاشي حالات په ښه کېدو و. ددې نوي رزمیزه اکر له مخه یو ډول خلک داسې رامنځته شول چې د کسب نه لاس واخلي او د سپین روبي ژوند خپل کړي. په دغه خلکو کې یو بنجمن فرنکلن و چې هغه د دوه څلوېښتو کالو په منگ، کال ۱۷۴۸ کې خپل د چاپ خانې کار پرېځودو او خانتوره ډول ژوند یې خپل کړو خو بیا هم هغه د نومپالنې اوږې نه و او نه به یې د کسب کولو نه کرکه کوله. هغه به کاروباريان او باپاريان د ځمکوالو غوندې یو برابر او درانه انگېرلو. د فرنکلن د شتمنۍ سبب د هغه کتاب (د بې وزله رچرډ کالینود) و چې د تورات نه وروستو ډېر خرڅېدو. په یو کال کې به ددې کتاب لس زره گني خرڅېدې. دا کتاب بنجمن په کال ۱۷۳۳ کې په ورومې وړ چاپ کړی و. دا لیکوال د ساینس د ودې او پرمختګ ډېر ارماني و. د ځوانۍ په وخت کې هغه چرچ تا تګ راتګ پرېځودی و او خپل کور کې به یې لوسته کوله.

په کالونو کې د ښادمنۍ او سوکالۍ غټ سبب کرکېله، لاسیز هنر او ونجون - تجارت و. ددې نه سربېره اوسپنیزې کارخانې، د شرابو تجارت، د سمندري بېرو رغونه، د بېرو د سامانونو باپار، د ځناورو د پوستو او نورو شیانو او د کبانو تجارت هم یو مخې په بره روان و. خو د کالونو د ترقی او ودې ټول دارومدار په کرکه باندې و چې شولې، غنم، جوار، تماکو او بنگ وتلي او گټه ور کښتونه و. جنوبي کالونو کې کرنیز ونډونه - زرعي فارمونه واړه و. شمالي کېرولینا په ټولو دیارلسو کالونو کې د ټولونه شتمنه کالوني وه چې د امدن او گټې غټه وسیله یې شولگرې ځمکې وې. دغسې ورچینیا د تماکو په کښت کې مخکې وه خو د نورو کښتونو په نسبت د تماکو کرکه او پالنه کرانه وه او ډېرو مریې کرګرو تا یې اړتیا درلودله.

ددغو کالونو د یو مخې پرمختګ له کبله د پانګونې ستونزه را پېښه شو او دا اندېښنه پیدا شو چې دا مسله څنګه هواره کړی شي. ددې مسلې هوارې هم ددغو کالونو په شتمنو، قدرتي وسیلو او تجارت کې پټ و. د کالونو په ولکه کې اړتیا او پراخه ځمکې وې چې د پنځې هوبلو او وسیلو نه برجغې پراتي وې. بل پلو تا ټېکسونه کم و او دا چې د الماني او انګریزي کالونګرو ترمینځه ونجون او تجارت ښه مخ په خپز و. په دغه زمانه کې په کالونو کې سړي سر گټه د اروپايي ملتونو په نسبت زیاته وه. ورو ورو دا شتمني په ښکارېدو شوې او د لارو کوڅو، کلو او ښارونو انځورونه په بدلېدو شو. نوي نوي دوه پوړیزه درې پوړیزه ودانۍ جوړې شوې او ځنې ډېرو شتمنو خلکو پکې د لرگو پرتمني ودانۍ هم اورغولې چې دننه ډول سنگار یې رنگونو سره شوی و. په نیو انګلستان کې دغه ودانۍ زیاتره د خښتو وې او پېنسلوانیا کې د تیرو نه جوړې وې.

په جنوبي ښارونو کې مخکې خلک باپاريان، وکیلان او سرکاري کارمندان و. دوکانداران او هنرمندان ورپسې لوی او شتمن خلک و. ددغو ښارونو نژدې نیمه ابادي یې ځمکې وه او په دوی کې هاغه خلک هم و چې اوس اوس د اروپا نه په کډه راغلي و. د باج یادښت یا ټېکسونو ریکارډ دا ښايي چې په سلو کې ډېرشو کسانو سره هیڅ نه و او په سلو کې لسو کسانو سره په سلو کې شپېته برخې دولت و. مالداره یا شتمنو خلکو او د چرچ لوړپوړه کارمندانو دا انگېرله چې دا بې وسیلو خلک د دوی دپاره تلاوي- خطر دی. کوم خلک چې بې وسیلو و نو په هغوی د ټولنې په سیاسي ژوند کې په برخه اغستو پاندي وه.

شتمن خلک خپل ښه ژوند، ښو ودانو او لوڅو لرگو باندې ډېر غاوره و او دا دعوی به یې کوله چې د دوی ددې ښه ژوند لامل د دوی زیار- محنت او د خدای مهرباني ده. ځمکوالو خلکو به خپلو کې سره ناستی پاستی کولې او ټولیزه- عام خلک به یې خپل منځته نه پرېځودل ځکه چې د دوی خبرې اترې، کره وړه او ناستی پاستی یې ډوله او نادودیزه و.

په دغو کالونو کې یو ډله خلک داسې و چې هغوی د ډول سنگار، مزو چرچو او نندارو خلاف و. بنجمن فرنکلن د هاورډ شاګردانو باندې د هغوی په نشو تماشو، غله غولتې او بېکارۍ سخته گوتنیونه کوله. دینواله خلک د کارکولو د ټکي سره نښتې و او د شاګردانو په اېس ګرزېدو، د هغوی د ښه گریو په سیالیو، سندرو، نڅا او نورو کړنو نه سخت بېزاره و.

د سکاټ لېنډ او المان خلک چې لوېديزو سيمو کې د هنديانو سره په ګاونډ کې اباد و، د سخت زيار کولو کاهل و. هغوی به دا کريان کولو چې هنديان د دوی په ځمکو کې د زړه نه کار نه کوي او ډېرې ځمکې شاړې پراتي دي. داسې کول هغوی د خدای او پنځي لارو يا قوانينو پرزد ګڼلو.

زده کړه

د کالونو په لوېديزو پولو د سکاټ لېنډ او اړيند خلک اباد و چې په وړو وړو کورونو کې اوسېدل. دې خلکو غوښتل چې د دوی بچي زده کړه اوکي. په دې ابادۍ کې شتمنو خلکو د خپلو بچو دپاره استادان په باره نيسل او يا يې د زدکړې دپاره انگلستان ته لېږل. په فېلادلفيا کې د ژبپوهنې، شمېرپوهنې او پنځپوهنې درس په نجې پوهنځو کې ورکولی شو. دا نجې سکولونه خپلواکه و او د مذهب سره يې هيڅ ډول اړيکه نه درلوده. دغلته د دينپالو ديني مدرسي هم وې چې خپلو ماشومانو ته يې يې پکې زارې ژبې، تاريخ او ادب ښودلو. دا سکولونه د بې وزله ماشومانو دپاره بې بارۍ- فري و خو شتمنو خلکو به باره ورکوله. جرمنيانو په فېلادلفيا کې خپلو ماشومانو ته لوستل او ليکل په خپلو کورونو کې ښودل او يا به يې واره د چرچ سکولونو ته لېږل. د دغه کالونۍ د شتمنو کورنو جونو به په سکولونو کې فرانسې ژبه، سازګري، انځورګري، نڅا او سندري زده کولې. د نوي انگلستان په پوريتان سيمه کې به جينکو د کور د سمبالښت زدکړه کوله او يا به يې لوستل ليکل زده کول. د کال ۱۷۷۰ په خواوشا کې په ګرانه دغلته يو څو ښځو خپل نوم ليکلی شو.

ورو ورو د زدهکړې سره د خلکو روي د ژوند او هم ناروغو پلو ته بدلي شوي. د دماغو رنځونه چې پخوا به پېريان او ښايېران ګڼل شول اوس بدني ناروغتيا او ناسمتيا ګڼل کېږي. دوکتورانو ورو ورو د دمګرو ځای واغستو خو له اوس هم دوکتوران د پوهې د بشپړې رڼا نه لرې و. نه يې رنځونه سهي سهي مالومولی شو او نه يې په درملنه په پوره توګه لاس وراوښتی و.

د کال ۱۷۷۰ پورې په کالونو کې اووډېرش ورځپانې، /وويو۷ کالجونه او څلورنيم زره کالج پاس ځوانان و.

د پلارني هېواد سره ډغره

باچا او پارليمان(جرګه) دواړو د کالونونه دا تمه لرله چې د برتانوي قانون درناوی اوکي او د خپل پلارني هېواد دريځ په نړيواله کچه لوړ کړي. دا تمه يې هم لرله چې کالونۍ کچه مواد ورکړي او د برتانيا رغولي څيزونه واخلي او يا هاغه تيار شيان واخلي کوم چې د برتانيا نه تېرېږي او يا برتانوي بېرو کې لېږدولی کېږي.

د پلارني هېواد مالي ښېګړې دپاره د وړۍ ايکټ پاس کړی شو. ددې ايکټ لاندې په کالونو باندې د وړۍ او وړينو څيزونو رغولو او خرڅولو بندېز ولګولی شو. د بل قانون له مخه يې د پين لږګي کارول بند کړل چې دا لږګي به يواځې برتانوي سمندري ځواک په خپلو بېرو کې د دوک دپاره په کار راولي. د شرابو جوړولو دپاره به چې د فرانس او وېسټ انډيز نه کوم ګروبي (د ګني شربت) راغوښتلی شو د هغې ګات - محصول زيات کړی شو خو بيا هم د کالونو خلکو په يوه او يا په بله لار سره اېستلو.

د پلارګني هېواد ددې بندېزونو په غبرګون کې په کالونو کې په خپل ځان پخپله د واک کولو احساس غځونې اوکړې. وخت تېرېدو سره سره دې اندونو او سوچونو درنښت او پايښت موندلو. د هاغه وخت د برتانيا وزيراعظم رابرت والپول د کالونو ددې سياسي خيال مرسته اوکړه. د هغه دا خيال و چې د کالونو پر ځای د اروپا سياست ته زيات پام ورکول پکار دي. د وزيراعظم دې پالسي ته د- ګټوره بې خبري- نوم ورکړی شو. ددې حالاتو له مخه په ټولو کالونو کې ټاکلې- منتخب شوي جرګې په وجود کې راغلې. ددې جرګو د غړو چون به د ټاکنو په لار کېدو او هر هاغه چاته د رای ورکولو حق حاصل و د چا چې څه نا څه خپله ځمکه وه. د کالونو د امن وامان، ټېکسونو، د توليزه ښمريز کارونو، زدکړې او دارو درملو ټولې ذمه واری د جرګې په غاړه وې.

کالونگرو د کالونو واکمنۍ او ددې آیین یې د برتانوي سیاسي جوړښت هنداره اوانگېرله. د دویې دا خیال و چې د برتانيا آیین د نړۍ د ټولو نه ښه او ازماييلی شوی قانون دی ځکه چې ددې آیین له مخه د ملوکیت، خانتوره او ټولیزه خلکو ترمنځه د رښتو برابر وېش شوی دی. ددې سیاسي پرمختګ له مخه ځنې خلکو ځان ازاد او خپلواکه اوانگېرلو او څه خلکو اوس هم د مخکې پشان د باچا سلامت درناوی راوړو. د انگلستان په کالونو کې مېشت سکاتس، ارش، جرمن او فرانسې خلکو په باچا جارج دویم باندې نه ترله او نه پرانستله تردې پورې چې جرمنیان هم لاپروا و گواکې جارج دویم د اصل نسل نه الماني و او تر اوسه پورې به یې په الماني ژبه خبرې کولې.

باچ او نوري شخړې

د فرانس او برتانيا ترمنځه اووېو ۷ کلن جنگ (۶۳-۱۷۵۵) تا د کالونو خلکو د — فرانس او هند — جنگ نوم ورکړو. د کالونو د خلکو نه پلارني هېواد د کالونو د پولو خواته د څه غوشک راپېښېدو په وخت د ملاتړ تمه لرله ځکه چې داسې څه کول د دواړو په مفاد کې و. خو بیا هم دا جنگ پلارني هېواد په خپل سر اوکړو او د کالونو لږو خلکو پکې گډون او درلودو ۶ چې په دغه گډون والو کې یو شل کلن ځوان مېجر جارج واشنگتن هم و.

د جنگ په دوران کې پلارني هېواد تا گرچې د کالونو پوځي کومک اړتیا وه خو بیا هم د دویې نه د پوځ غوښتلو پر ځای یې د غلو دانو او نورو خوراکي موادو غوښتنه اوکړه. ددې نه سربېره کالونو تا دا هم اووېلې شو چې په دېمنو هېوادونو به خوراکي مواد او نور شيان نه خرڅوی. خو بیا هم دویې به په فرانسې او اسپانيا باندې په لوړو نرخونو غلې داني خرڅولی چې دغسې دا هېوادونه د کیریبین په ټاپوگانو کې مېشتو غلامانو تا د خوړنې اکر ښه او خوندي کړي.

دې اووېو کلن جنگ انگلستان په مالي توگه ډېر اوزپلو او دې تا یې ارباسلو چې د جنگ بندۍ دپاره خبرې اترې اوکړي. د خبرو اترو په نتیجه کې جنگ په کال ۱۷۶۳ کې د برتانيا په گټه تمام شو. د کیریبین یو څو ټاپوگانو او د سېنت لارنس سیند نه سربېره فرانس ټوله امریکه د لاسه ورکړه. د برتانيا بریالۍ پوځ په کالونو کې پاتې شو. په دغه لښکرو باندې د دېاو کمولو دپاره برتانوي سرکار د سپین پوستو او هنديانو ابادۍ د یوبل نه بېللو دپاره په کال ۱۷۶۳ کې دا پرېکړه اوکړه چې ابادکار به خپلې ولکې د سرحدي غرونو نه پورې پلو تا نه غځوي. کالونگرو دا پرېکړه او غندله خو څه سم د لاسه غبرگون یې اونه ښودلو. برتانوي سرکار د پولو نه د پوځ لرې کولو اراده لرله خو داسې کول سودمن نه و.

د جنگ د ختمېدو نه وروستو برتانوي سرکار خپل پام مالي مسلو پلو تا رااوگرزولو چې دغسې جنگي مالي زیانونه را سر کړي. په دې لړ کې ورومېي گوزار په کالونو اوشو او کالونگرو تا اووېلی شو چې تاسو به د پلارني هېواد تناسب سره باچ ورکوی. دې پرېکړې سره په کالونو کې اړودور پیل شو چې په شایې د کرانده ځوانانو وسله وال ځواک هم و چې د- خپلواکۍ ځامن- نومېدو. ددې الوگولو نه برتانوي سرکار اوپرېدو او څه ټېکسونه یې واپس واغستو. خو دا څرگندونه یې اوکړه چې کالونۍ او د کالونو کرکړونده د تاج برتانيا او برتانوي پارلیمان د سامراجي واک لاندې دي. په دې باندې د کالونو خلک خوښ نه و او هغوی دا هرڅه په ځان جبر او گڼلو.

په کال ۱۷۷۰ کې برتانوي سرکار د ایسټ انډیا (هندوستان) کمپنۍ د مالي اکر ښه کولو په لړ کې دا پرېکړه اوکړه چې کمپنۍ دې د چاپو پانې نېغ په نېغه او ټیټو نرخونو کالونو کې خرڅوي چې دغسې د کمپنۍ مالي سټه روانه شي. ددې په غبرگون کې د کالونو د چاپو باپاریان راپاسېدل او په کال ۱۷۷۳ کې د بوستن په سمندري گودر کې یې د کمپنۍ د چاپو څلورنیم سوه پېټۍ په اوبو لاهو کړې. دا پېښه اروپايي تاریخ د- چاپو پارټۍ- په نوم سره یادوي. ددې نه سربېره د انتلانټک په غاړه ابادو خلکو د کمپنۍ د چاپو اغستو نه مخ واړولو. پلارني هېواد ددې سرغړونې او دوی ماتونې د جواب ورکولو پرېکړه اوکړه. د برتانيا باچا جارج دریم په سپینو ټکو کې اووې چې یا به دا یاغیان وي او یا به زه یم. په دې وخت کې د باچا د واکمنۍ دیارلسم کال و. د باچا کارمندانو د بوستن گودر او ترلو او د ماساچوست والي اختیارات یې پراخه کړل. د ماساچوست په ښارلي ټاکنو، غوندو یې بندېز اولگولو او دا ورمند- حکم یې اوکړو چې د بوستن په گودر د پرتو چاپو ادایگي دې اوکړی شي.

د بوستن د گودر ترلو مانا د ددغه سیمې رزمینه- معاش تبا کول و. د باچا سلامت دې گام پورته کولو سره د پاتې څوارلسو کالونو وگړو دا اوانگېرله چې پلارني هېواد کوم سلوک نن د ماساچوست سره کوي نو کېدی شي چې دغه حال سبا زمونږ هم وي او هم ددې سوچ لاندې دغو کالونو بوستن تا پېسې او خوراکي رامتې کړي.

ددې حالاتو له مخه د کالونو مخوره او وتلو خلکو ترمنځه لیک لیکاني شورو شو چې نچور يې دا رااوواتو چې په فلادلفيا کې به يو ستره جرگه رابللي کېږي. په کال ۱۷۷۴ کې د جارجيا نه سربېره ټولو کالونو خپل استازي د جرگې دپاره خوښ کړل. کانادا تا هم بلنه ورکړی شو خو هغوی جرگې تا رانغلل.

په ستمبر کې جرگه اوشوه چې د- /امريکايي وچې ورومې غونډه- په نوم سره ياده شوه. جارج واشنگتن، جان ادم، سمول ادم او پترک هنري د غونډې گډون وال و. دې جرگې پلارني هېواد سره تجارت نه کولو مرسته اوکړه او د مخ اړونې او سرغړونې د پوځنده کولو او ساتلو دپاره يې په ټولو کالونو کې ډلگۍ جوړې کړې.

د- رېنتو او ناخالو- د سرليک لاندې يو پاڅوره لاسوند د اکتوبر مياشت کې لاس ليک کړی شو. په دې لاسوند يا دستاويز کې د برتانوي پارليمان ددې پرېکړې په هکله شکايت شوی و چې د امريکا د خلکو د ځان سره ساتلو اختيار حق يا رېسته سره د واره قوانينو، د پارليمان سره دی. جرگې دا اولیکل چې دا قوانين ناسم دي اود دې منلو تا د امريکا خلک تيار نه دي. د پارليمان ددې پرېکړې د بېرته اغستو دپاره جرگې نېغ په نېغه باچا او ولس تا غږ اوکړو.

د لژنگتن نه تر روغې جوړې پورې

د مرگ ژوبلې مخنيوي او د اوښتونوالو نه وسلې او بارود راغونډولو دپاره پلارني هېواد دوه زره پوځ د بوستن نه سپړويشت ميله لری جنوب ختيځ کې د کنکارد کلي تا روان کړو چرته چې سرکينو خپلې وسلې خوندي کړې وې. څنگه چې پوځ د کنکارد پلو تا مارچ پيل کړو نو د شپې په وخت انقلابي غړي پال راوړی او د هغه سپاره ملگري کور پر کور اوگرزېدل او د خپل سازمان ملگري- منت مېن - يې خبرکړل. منت مېن د امريکايي ځوانانو وسله وال غورځنگ و چې د خپلواکۍ دپاره يې هلې ځلې کولې.

د کنکارد نه لسو ميلو په واټن لژنگتن کلي کې سورپوښ(په کالونو کې دا د برتانوي پوځ نوم و) د منت مېن د غړو سره مخامخ شو چې د سلو نه زيات او وسله په لاس و. د سورپوښ کمانډر کالونگرو تا د خورېدو غږ ورکړو او هم په دغه وخت کې چا د تيږو د دېوال شا نه گولی اوچلوله. دې سره د دواړو غاړو نه ډزې شورو شوې او له کبله يې اته سورپوښ مړه او لس ژوبل شو.

سورپوښ کنکارد تا اورسېدل او د رسېدو سره سم ډز ډوز شورو شو. غرمه مهال پوځ بوستن تا بېرته را روان شو او په ټوله لار پرې کالونگرو د دېوالونو او اونو شا نه ډزې کولې. د کنکارد نه بوستن تا رارسېدو پورې سورپوښو دوه اويا سرتيري د لاسه ورکړل او يوکم پنځوس انقلابيانو سرونه اوښتل.

ددې نښتې اوازې په گرده نړۍ کې خورې شوې. دې پېښې سره ورغني کالونگر د ځواب ورکولو سوخت واغستل. د مې په مياشت کې د ورمونت نه دري اتيا کالونگر د چامپلېن په اوبو واوښتل او د تيکاندروگا کلا او کراون چوکۍ يې رااوښلوله. په جون کې سورپوښو انقلابيان په شا اوټېټول او د بوستن سره خوا کې د بريډز غرونو تا يې اورسول. دا غرونه د بنکرز غرونو سره نژدې پراته و. دې تا د بنکرز جنگ نوم ورکړی شو.

په دې دوران کې وښيه د مې په مياشت کې فلادلفيا کې د کانگرس يوه بله غونډه اوشوه چې په دويم کانگرس سره ياده شوه. کانگرس د کالونو خپل د وچې او سمندري پوځ جوړول اعلان کړل او جارج واشنگتن يې کمانډر وټاکلو. دې پوځ تا د کانټيننټل پوځ نوم ورکړی شو. کانگرس هنديانو سره د اړيکو اختيار په خپل لاس کې واغستو او اروپايي هېوادونو تا يې خپل استازي اولېږل. د جولاي په مياشت کې کانگرس باچا جارج دريم سره د روغې جوړې هڅه اوکړه خو د روغې

جوړې پر ځای باچا په ۲۳ اګست ۱۷۷۵ کې دا اعلان اوکړو چې بغاوت روان دی، دا به د منځه اوړل وي او غداران به محاکمه کول وي.

کالونګرو د ځان دپاره د دیارلسو پټو بې ستورو بېرغ اورغولو. په جنډه باندې د ستورو نه اچولو مانا دا وه چې کالونګر د پلارني هېواد سره څه تلګري نه غواړي او بله دا چې د برتانيا سامراجي نښان یونین جېک باندې ستوري جوړ و. په دې وختونو کې د کالونو خلکو د تهاډ پېښې لیکلې شوی کتاب - ټولیزه پوهه - لوستل شورو کړو. په دې کتاب کې لیکوال د خپلواکۍ او ازادۍ په اهمیت رېش یا بحث کړی و. په جنوري ۱۷۸۴ کې جارج واشنگتن د کانټینېنټل پوځ په خوریزه کې د باچا جارج دریم په نوم جام می پورته نه کړو.

په کال ۱۷۷۶ کې د جولای په څلورمه نېټه کانګرس د خپلواکۍ اعلان یا څرګندونه اوکړه. د دې اعلاميې ژبه د لبرل دود مطابق وه چې د برتانوي ایین د ازادۍ د ارونو خمازي يې کوله. خو په دې آیین کې هاغه برخه اند پښمنه وه کومه چې روښانده عیسایانو د یونان د لرغونه فیلاسوب پیساګورس د لیکنو نه اخځ کړې وه. اعلامیه مخکې لیکي -

مونږه د هاغه رښتیاو مننوکي یاست کوم چې پخپله په خپل ځان ګویانه دي، دا چې هرانسان یو برابر پیدا کېږي او دده څښتن دی د خپلواکه او خوشاله ژوند تېرولو ابدې رښتو په پسرلو پوښلی رالېږي.....

په اعلامیه کې دداسې مترقي او روښانده اندونو سرخیل تهاډس جېفرسن و.

ویشانده پالوالی او وینځر

ددې اعلاميې د خپرېدو سره د لندن وتلي لیکوال سمول جانسن په دې باندې کک ټکونه اوکړل. هغه اووې چې دا څنګ کېدی شي چې غلامبه تهاډس جېفرسن او جارج واشنگتن د تاج برتانيا د مرضی خلاف د خپلواکۍ څرګندونه اوکړي. دا خو غلامګر دي او د دویې کسب د تورپوستو باپارکول دي. خو د دویې غوندې نور هم ډېر په کالونو کې غلامبه و څوک چې د باچا جارج دریم پالوال- وفادار و. او د ټولو نه ورته پالوال د باچا هاغه ګورنران او والیان و کوم چې کالونو کې د باچا له اړخه ګومارل شوي و او هاغه کارمندان هم کومو چې د والیانو د لاندې د کالونو چارې سمبالولي. د چرچ کارندان هم د وروستي بریده پورې د باچا پالوال و. ډېر شتمن باپاریان او ځنې ټولیزه کرګر او دوکانداران هم .

سمندر تا څېرمه سیمو کې د انقلابیانو ډېر زور و ځکه چې دا تجارتي ښارونه و او انقلابي غورځنګ هم ددغه تجارتي مسلو نه سر وهلی و. د ابادۍ کومې برخې چې سرحدونو سره خوا کې په غرونو کې پرتې وې هلته د اوښتونوالو زور دومره ډېر نه و. د باچا پالوال او پلویان په هاغه سیمو کې زیات و چرته چې دویې تا د سورپوښو یا سرکاري پوځ تحفظ حاصل و. نیویارک په پورا توګه د سورپوښو په ولکه کې و خو په کنګ ټیکت، ماساچوست او ورجینیا کې پالوال کمزوري و.

کالونی ورو ورو د باچا د لاسو نه په وتو وې او د انقلابیانو زور مخ په زیاتېدو و. د سپین پوستو د ابادۍ په سلو کې لس د باچا کلک ملاتړ و او په سلو کې څلوېښت سرماتي اوښتونوال و. د ابادۍ پاتې نیمه برخه بې پلوه خلک و چې په دویې کې تبلیغیان، د پراګ او هالېنډ پروتستنت عیسایان شامل و. تبلیغیان د هر ډول خونړ او تشدد بلوده-خلاف و او دا یې انګېرله که چېرې د باچا واکمني د منځه لاړه نو کېدی شي چې مذهبي ازادۍ هم پاتې نشي. څوک چې د باچا پلویان و هغوی به د سورپوښو سره د انقلابیانو پرزد جنګېدل. خو دا خلک په شمېر کې لږ و او د باچا پوځ د سرو د کمښت ستونزې سره مخامخ و. ددې کمښت د پوره کولو دپاره سرخ پوښو تورپوستو سره د ازادۍ ژمنه اوکړه که چېرې دویې سرکاري پوځ کې ګډون اوکړي. ددې څرګندونې په غبرګون کې څه ډېرش زره غلامان د خپلو مالپکانو نه اوښتېدل او پوځ کې شامل شو. په کال ۱۷۸۱ د ورجینیا جنګ په دوران کې نزدې څلورمه برخه غلامان د جنوبي کېرولینا او جارجیا نه اوښتېدل. په دغه ټولو ټنټېدلو غلامانو کې څه لس زره سرکاري پوځ کې شامل شو.

د سرخ پوشو غوندي انقلابيان هم د سريځواک د کمېنت سره مخامخ و. په تورپوستو کې پنځه زره وگړي د اوبستونوالو وسله وال ملگري و. ددې اړي گړي وخت کې گڼ شمېر تنس شول او دېرو پکې خپلواکي ترلاسه کړه. د غلامانو يوه برخه د منځني اتلانتک سيمې تا لاره او هلته يې په سمندري بېړيو کې کار اوموندو.

د باچا پالواله او وفاداره خلکو به د انقلابيانو پرزد څارنگري- جاسوسي کوله خو کله چې به پوځ بېرته لارو نو انقلابيانو به دغه څارگري دل غوبل کړل. د پالوالو کورونه، کښتونه به يې سوزول او جايدادونه به يې ورله ترورل - ضبط ول. انقلابيانو به دويي سپک پرپوتی خلک بوللو. خو چې کله به سرخ پوش راغلل نو انقلابيان به يې ټکو ستري کړل او ځني وخت به يې پهانسي هم کړل. دغسي عمل به انقلابيانو د پالوالو سره هم کولو او دا چې ځني وخت به يې تورپوستي هم تېزندې کول څوک چې سرخ پوش و.

د انقلاب برياليتوب

د انقلابي جنگ په ورومېو وختونو کې د انگلستان د سر دښمن فرانس په سرکاري او ښکاره توگه بې پلو و خو پټ په پټه به يې انقلابيانو تا وسلې او بارود ورکول. په کال ۱۷۷۷ کې فرانسې رضاکارو په ښکاره توگه د انقلابي ډلو ملگرتيا شورو کړه.

په دې وخت کې د انگلستان يو بل زور دښمن اسپانيا د جبرالتر- جبل الطارق د واپس اغستلو غوښتنه اوکړه (دا ځای اوس هم د برتانوي واک لاندې دی) خو چې برتانوي سرکار انکار اوکړو نو اسپانيا په کال ۱۷۷۹ کې د جنگ اعلان اوکړو. په ۱۷۸۰ کې فرانس د جنگ اعلان اوکړو او غوښتل يې چې د اوويو کلن جنگ زيانونه راسر کړي. دريم دښمن المان هم د فرانس او اسپانيا سره د انگلستان پرزد ملگري شو. جرمنيان د ورومېي ورځې نه په کالونو کې د انگلستان خلاف د انقلاب پلويان و. کله چې د ملتپاله سمندري ځواک کماندر جان پال جونز المان تا پنا راوړه نو خلکو يې تود هرکلی اوکړو.

دا ښکاره خبره ده چې که دا جنگ سرخ پوشو گټلی وي نو نه د واشنگتن سر تا خبر و او نه به نور انقلابيان ژوندي پاتي شوي و. خو د سرخ پوشو دپاره دا جنگ گټل اسان نه و ځکه چې پلارني هېواد دېر لرې و او په پېغام تلو راتلو کې به اوونۍ او کله کله مياشتې لگېدې. په ۱۹ اکتوبر کال ۱۷۸۱ کې واشنگتن او د هغه پوځ د شپږو زرو فرانسې پوځ او سمندري ځواک سره د ورجينيا په پارک ټاون کې د سرخ پوشو سمندري ځواک سرېندر کړو چې مشري يې لارډ کان والس کوله.

په ۱۷۸۲ کې په پارس کې د جنگ بندۍ دپاره خبرې اترې پيل شوې. فروري ۱۷۸۳ کې باچا جارج دريم د دښمنۍ د ختمولو وړمند- حکم اوکړو. او په ۳ ستمبر ۱۷۸۳ کې په پارس کې تړون لاس ليک شو. ددې تړون له مخه متحده ايالات امريکا يو خپلواکه دولت اومنلی شو او د ددې نوي رياست لويديزه پوله يې د مسيسي پي سيند سره کېخوده او فلوراده يې اسپانيا تا ورکړه. په دسمبر کې جارج واشنگتن د کمان نه ځان گوښه کړو او خپل کور ورجينيا تا راغی. کانټينېنټل کانگرس په ۱۴ فروري ۱۷۸۴ ددې تړون باوري اوکړو.

د ۱۷۷۵ او ۱۷۸۴ تر منځه نژدې يو لک پالوال اوتښتېدل. په دې تښتېدلو خلکو کې نژدې اتيازره هاغه خلک و څوک چې د انگلستان چرچ سره تړلي و. په دې کې زياتره پالوال کنادا تا اوتښتېدل او يوه برخه خلک سره د خپلو غلامانو بهاماس تا لاړل. زرو تورپوسته پالوالو د انگلستان په افريکاي کالوني سارالون کې پنا واغسته.

د جنگ په دوران کې اوويو زره دوه سوه کالونگر په جنگ کې مړه شول. اتنيم زره برتانوي جيلونو کې او لس زره د لوري تندې او خراب موسم له وجې مړه شول. د انقلاب په دې بهير کې ۲۵۷۰۰ کالونگرو خپل سرونه ورکړل. د امريکا د نن ابادۍ په حساب سره دا شمېره د دېرشو لکو برابر ده.

آيين او بغاوت

ماساچوست رياست ټولو نه ورومبی باغيانه آيين اورغولو، ۱۷۷۵، او ورپسې نورو کالونو هم دغسې اوکړل. دا سرتوري يا دستورونه د خپلواکۍ اعلامي د ارونو په رڼا کې کښلي شوي و په کوم کې چې تلگری يا کنفېډرېشن تا لار هواره کړی شوي وه. وروستو بيا دا تلگری د امريکا متحده ايالاتو په نوم ياده شوه.

اوبجاي- کانټيننټل کانگرس د تلگری مدونه په کال ۷۶-۱۷۷۵ کې د آيين برخه اوگرزول. کانگرس د آيين په دې مدونو کې دا وړانديز ورکړو چې د تلگری ټول رياستونه به په بشپړه توگه خپلواکه وي او د هر رياست به ځانله خپل آيين وي. کانگرس دا تجويز هم اوکړو چې د هر رياست به يو رای - ووت - وي او تناسب سره به مرکز تا باج - ټېکس ورکوي. د جنگ کولو، پور اغستلو او ورکولو اختيار به هم مرکز سره وي. مرکز دا وړانديز هم اوکړو چې د کانگرس د آييني مدونو باوري په رياستونو باندې اړين دی او دغسې ټولو ديارلسو رياستونو د جنگ په اخري کال ۱۷۸۱ کې د کانگرس د آييني وړانديزونو پوختيا اوکړه.

د ۱۷۸۳ امن تړون د خلکو دپاره د خوشالو او هيلو ستره وسيله وه خو دې پسې سم د لاسه کړاونده وټيزو حالاتو سر اووهلو او خلک د سختو کړکېچنو وختونو سره مخامخ شول. په دغه کلونو کې به په گرانه د کانگرس د غونډو کورم پوره کېدو. ددې اکر له مخه دا پرېکړه اوشوه چې کانگرس به ښار په ښار خپلې ناستي کوي. په جون ۱۷۸۳ کې ورومبی ناسته په پرنستن، په نومبر کې په اناپولس، د کال ۱۷۸۴ په اوله کې په تربنتن او ددغه کال په اخر کې په نيويارک ښار کې اوشوه. په دې دوران کې کانگرس د پيسو د کمبود سره مخامخ شو. ددې کمښت پوره کولو دپاره کانگرس په سرحدونو د سرکاري ځمکو خرڅولو پرېکړه اوکړه.

د وټيز او رزمينز کړکېچ سره نورې اندېښنې هم رامنځته شوې. ددې کړکېچ نه د وتو دپاره سياسي پوه، همت او سخت زيار اړين تړونه و. ددې حالاتو له مخه الېکزاندر هملتن په کال ۱۷۸۵ کې د مخينه پالوالو د سياسي او ټولواله رښتو پر ځای کولو هڅه اوکړه او د بدل اغستو تگلارې پرزد يې مبارزه اوکړه. په باپار او تجارت کې دغه مخينه پالوالو ډېره تجربه درلوده او د دغه تجربونه گټه پورته کول د رياستونو د گټې وټې په ښېگړه کې و. د هملتن ددې هڅو په رڼا کې رياستونو په کال ۱۷۸۷ دغه د پالوالو پرزد قانون سرچپه کړو.

د پلارني هېواد او د مخينه کالونو پالوالو پورورو د نسيا بېرته ادا کولو غوښتنه کوله کوم پور چې د وټيزي بدحالی په وخت دغو خلکو رياستونو تا ورکړی و. په ۸۶-۱۷۸۵ کې دغو پورو د نسيا د ژغورنې دپاره د قانون رغونې غوښتنه اوکړه. د ماساچوست په رياست کې د نسيا د ژغورنې څه قانون نه و او پوروري د خپلو پيسو د ډوبېدو غم اوري و. د دې اند پښتو له کبله د کال ۱۷۸۶ په پايله کې وسله وال بغاوت اوشو چې ډېر زر په ټول نيو انگلېنډ کې خور شو. دې بغاوت تا د څو زره خلکو مرسته حاصله وه چې زياتره کرگر و. ددې په ځواب کې د ماساچوست گورنر د سرکاري ادارو او املاک ساتلو او بغاوت ماتولو دپاره ملېشا راغونډه کړه. بغاوت په شپږ مياشتو کې ختم کړی شو. ياغيان خواره واره شول او بيا وروستو اوبښلي شول. د سرگرانو دوه مشران جان بلاي او چارلس روز پھانسي کړی شول.

د متحده ايالاتو آيين رغونه

د بغاوت په ترس کې د تلگری په اړه مدونو باندې بيا غور کولو دپاره مرکزي آيين سازه کانگزه راوبللې شوه. د کانگري گډون وال سوريازاری او د ټولني نادامنو حالاتو اند پښمن کړي و او په دې لټه کې و چې اقتصادي اکر زر تر زر بحال شي. ځنې گډون والو د ځواکمن مرکز وړانديزونه وړاندې کړل ددې دپاره چې ټولنه کرار او ارامی اومومي.

په دې وختونو کې ځای په ځای د سرکار پرزد د انقلاب راوستو خبرې هم شورو شوې او د سکولونو او کالجونو هلکانو تر منځه سرغړونو هم سر اووهلو. دا پلېوټ يا شکايت ټوليز يا عام و چې هنديان او غلامان د خپلو مالکانو درناوی نه کوي او نه يې خبره اوري.

د امریکا سیاسي مشران د تاریخ زده کوونکي، د لیدو او آزمایش (مشاهدات و تجربات) مننونکي و او دا گروهه یې لرله چې د دانایی ستره وسیله آزمایش ده او دا د انسان د لارښوني دپاره یو باوري درس دی.

په کانگره کې جارج واشنگتن سره د خپلو ملگرو د ورجینیا له اړخه شرکت اوکړو او هم په یوون سره د کانگرې مشر اوټاکلی شو او دغسې د غونډې کارکړن یا کاروایی تا درناوی ورکړی شو. تر څلورو میاشتو پورې گډون والو سکالوه اوکړه او دا بحث د مرکز نه تر ریاستونو پورې خور شو. د میاشتو میاشتو د بحثونو بیا بحثونو، دلیلونو او ځوابي دلیلونو په نتیجه کې اخر په ۱۷ ستمبر ۱۷۸۷ یوونی لاسوند تیار شو او د تلگری یا کنفېدرېشن مدونه بدل کړی شول.

د نوي آیین له مخه مرکزي سرکار تا د کورني او بهراني تجارت سمبالو، باج لگولو او مرکزي قوانینو لاکو کولو اختیار ورکړی شو. او دا اختیار هم ورکړی شو چې د ریاستونو د استازو، سناتورانو او کانگرس ممبرانو جوړولو دپاره دوی رغونه یا قانون سازي اوکي. د آیین له مخه د ملک سستم صدارتي اوگړزولی شو او صدر د ملک ستر واکمن جوړ کړی شو او دغسې متحده ایالات د آییني باچاهت پر ځای ولسواله یا ریپبلک اوگړزولی شو. د کانگرې د گډون والو دا خیال و چې آییني یا تش په نوم باچاهت د نادرلېند او سوازلېند غونډي ورو هېوادونو دپاره وړند دی. خو دې خیال په راتلونکو وختونو کې یوه جنجاله بڼه خپله کړه.

د کانگرې گډون والو د جان لاک د لیکنې - سرکار دوه ژمنې - په رڼا کې د سرکار د بېلو بېلو څانگو تر منځه د اختیاراتو وېش په بابه قانون سازه اداره، عدلیه او انتظامیه اورغول. د اختیاراتو ددې وېش له مخه به هره یو اداره د پاتې دواړو ادارو د اختیاراتو د تجاوز مخ نیوی کوي. هم دغسې دا ادارې به په دې باندې هم نظر ساتي چې ددې ادارو کوم وگړی زیات اختیارات تر لاسه نه کړي. په اریزه توگه د اختیاراتو د وېش دا خیال د لرغونه روم نه اغستی شوی و. د جان لاک نه سربېره د فرانس رنانه بارن چارلس ۱۷۵۵-۱۴۸۹ هم دا الواک وړاندې کړی و.

د آیین سازو په دماغو باندې د امن و امان او بغاوت مسله هم سپړه وه او ددې د مخنیوي دپاره هم کوټلي گامونه پورتا کول اړین و. د آیین له مخه مرکزي سرکار تا د پوځ د سمبالولو واک - اختیار ورکړی شو چې د اړتیا په وخت به ریاستونو تا لېرلی شي. مرکز تا دا اختیار هم ورکړی شو چې بې له څه وجې بنودلو څوک بندي کولی شي.

د نوي آیین له مخه مرکزي سرکار تا بې له ریاستونو د منظوری نه د گڼو اقداماتو کولو اختیار ورکړی شو. مرکز د ریاستونو نه د جنگ او ژمنو - معاهدو کولو اختیار واغستو. دغسې مرکز تا د سرکاري ځمکو خرڅولو اختیار هم ورکړی شو او دا چې مرکزي سپریم کورت به د ریاستونو د سپریم کورت د پاسه اداره وي.

نوي آیین د ریاستونو نه د گټې وټې، د دولت د وېش او مالیایاتي اختیارات واغستل. د پور ورکولو او اغستو د دوي رغوني اختیار د ریاستونو نه هم واغستی شو. اوس ریاستونه نشي کولی چې کرنسي جوړه کړي، مالیایاتي بل پاس کړي او یا څه تړون لاس لیک کړي. د آیین له مخه مرکز تا د تجارتي مفاداتو او د ازاد تجارت د پراختیا او پرمختگ دپاره د گامونو پورتا کولو دپاره اووپیلی شو.

د ډېرو آیین سازو دا خیال و چې د رای رښته یا حق د انگلستان غونډې یواځې د جایداد خاوندانو تا ورکول پکار دي. د دوی دا خیال و که د ووت رښته ټولیزه غریبو خلکو تا ورکړی شي نو امکان لري چې دې سره د امن و امان مسلي راپېښي شي. د جایدادونو مالکان بېدار او هوښیار وي او بې وزله خلک لاپروا او نوو نوو تجربو کولو تا لېواله وي ځکه چې د څه بېلات یره ورسره نه وي. خو دا خبره ریاستونو تا پربخودې شوه چې په سیاست کې د برخي اغستو دپاره یو وگړي سره څومره جایداد پکار دی.

بې جایداده سپن پوستو، بنځو او غلامانو تا د رای حق ور نه کړی شو. د خپلواکۍ په اعلامیه کې د انسان د ازادی او برابرۍ کومه خبره شوې وه هغه اوس هم د کانگرې د گډون والو په مازغو کې وه خو هغوی په دې گروهه و چې د

ورتيانو يا صلاحيتونو له مخه ټول انسانان يو برابر نه وي. ددې برابري مانا دا وه چې ټول انسانان د خدای او قانون په نظر کې يو برابر دي. د ځني اوس هم دا خيال و چې سړي د بشخي نه او سپين د تور نه لور بامه دی.

د آيين منښت

د آيين د منلو او نه منلو سکالوه د ټولو رياستو په لارو کوڅو، ناستو، غونډو، خبرپانو او ورځپاڼو کې خوره شوه. د آيين منښتو تا به يې فېدرلست وېبلو. انټي فېدرلستو دا سوال راپورته کړو چې د رياستونو استازو په آيين سازه کانگره کې له خپلو اختياراتو بلوساک – تجاوز کړی دی او د کنفېدرېشن اختيارات يې فېدرېشن تا ورکړي دي. دا پلېوټ يې هم اوکړو چې د کانگرې گډون وال د شتمنو کورنو خلک دي او دغسې خپلو مفاداتو يا ښېگړو تا يې لار پرانسته. ځنې پکې دا نيوکه هم اوکړه چې د رياستونو پر ځای مرکز تا زيات اختيارات ورکړی شول. دا خبره پکې هم اوشوه چې د مرکز دپاره د دومره پراخه هېواد سمبالښت ممکن نه دي. او دې انټي فېدرلستو دا غټه خبره هم په گوته کړه چې په نوي آيين کې د رښتو د بل يادونه هم نه ده شوې.

فېدرلستان راپورته شول او خلک يې په دې اماده کړل که چېرې دا آيين اونه منلی شي نو ملک به د لوی اړي گړي سره مخامخ شي. دوی دا شکايت يا پلېوټ اوکړو چې د رياستونو ځاي مشران لنډ ليدې او د رياستونو د خلکو د اغېزې لاندې دي. الېگزاندر هملټن، جيمز ماداسن او جان جی په ورځپاڼو کې پنځه اتيا مضامين اولیکل چې وروستو کتابي بڼه ورکړی شوه، دي فېدرلست.

فېدرلستانو بری اوموندو او اوس رياستونو له د آيين منلو دپاره رای ورکول و. د ۲۱ جون ۱۷۸۸ نه تر ۲۶ جون ۱۷۸۸ پورې ټولو رياستونو آيين اومنلو خو جنوبي کېرولينا او د روهد ټاپو څه رای ور نه کړه.

د رياستونو استازي په پلازمینه نيويارک کې راغونډ شول. د دوه کوريزه پارليمان د دواړو کورونو کورم پوره کړی شو او د صدارت دپاره رای ورکړی شوه. په ۶ اپريل ۱۷۸۹ جارج واشنگتن تا يوکم اویا رای ورکړې شوې او دغسې واشنگتن يوون سره د يو-ايس-ای صدر اوتاکلی شو. په ۳۰ اپريل ۱۷۸۹ جارج واشنگتن پارليمان تا په خپله ورومبی وېنا کې په آيين کې د حقوقو – رښتو د بل د شاملولو غوښتنه اوکړه.

د رښتو بل او ترميم

۲۵ ستمبر ۱۷۸۹ د متحده ايالاتو د کانگرس ورومبی غونډه اوشوه. په دې ناسته کې د رښتو بل وړاندې کړی شو او د رياستونو نه ددې بل د منلو غوښتنه اوشوه.

د کانگرس په دې اولنۍ ناسته کې د روښانده تھامس جېفرسن په رياست ورجينيا کې د اينگليکن چرچ يو ستره ستونزه رامینځته شوه. د ورجينيا رياست به هاغه تبليغيان بندي کول چا چې به د رياست د اجازت نه بغير تبليغ کولو. جېفرسن سره ددې چې د بنسټگرۍ سخت خلاف و خو بيا هم دوی تا د تبليغ کولو اجازت ورکولو باندې راضي شو. دا ډېره پېچلې او جنجالنه ستونزه وه او هوارۍ يې اړين و. په دې سکالو يا موضوع باندې د تھامس جېفرسن، پترک هنري او نورو انقلابيانو تر مينځه توده بحثونه اوشول او اخر دا مسله د روښانده تھامس جېفرسن د اندونو په رڼا کې اومنلې شوه. په دې مسله باندې د رياستونو او مرکز تر مينځه څه لږ ډېر تېروېږ پاتې شو خو دا فېصله اوشو چې د کانگرس په راتلونکي ناسته کې به په دې باندې نور غور کولی شي.

د کانگرس ددې غونډې په ناسته کې لانديني ترميم اوشو:

۱....کانګرس به د مذهب په بابل د هېڅ ډول قانون سازي نه کوي او نه به په تبلیغ څه پابندي لگوي. نه به څوک د وېنا کولو بې برخې کوي او نه به په پریس باندې څه بندیز لگوي. د خلکو په پراړمن غونډه به څه بندیز نه وي او هرچا دا حق حاصل دی چې د خپلو زیانو په بابل د سرکار نه پوښتنه اوکي.

۲....د ریاست د دفاع او ساتنې دپاره منظم پوځ اړین دی او ځان سره وسله ساتل د هروګړي رېښته ده.

۳....هېڅ یو سرتیري دا رېښته نه لري چې د امن په وخت د چا کور کې مېشته اوکي او نه د جنگ په دوران کې د چا کور کې پاتې شي ماسواي چې څه قانون واي.

۴....خلک د خپلو ځانونو، مالونو، کورونو او لاسوندونو بغير د څه وړ لامله د نه لټولو او نیولو رېښته لري، او د نیولو حکم دپاره پیاوړي زبات اړین دی او د هاغه چا او هاغه ځای نومونه اړینه ده.

۵....دهیچا نه به د هغه د دولت په بابل پوښتنه نشي کولی، هله که څه سنگین جرم یې مل نه وي، او یا که چرې عدالت داسې او غواړي، که چرې د پوځ سره اړه نه لري، کله چې نوکري کوي او د جنگ په حالت کې وي او یا د خلکو ژوند د غوښک سره مخامخ وي: نه به څوک د یو جرم په بدل کې دوه واري دداسې حالاتو سره مخامخ کولی شي چې د هغې نه د هغه ژوند یا د بدن یوه برخه اغېزمنه کېږي او نه به څوک دې تا اړیاسل وي چې د خپل ځان خلاف گواهي اوکي او نه به د ژوند، ازادۍ او جایداد نه بې برخې کولی شي بې د څه لازمي قانوني عمل نه او نه به ولسي جایداد د سرکار دپاره بغير د مناسبې معاوضې اغستلی کېږي.

۶....په ټولو فوجداري مقدمو کې هر سړی د چاخ او ښکاره تړایل حق لري او دا تړایل به هاغه سیمه کې کېږي چرته چې جرم شوی وي. ملزم به د جرم د نوعیت نه خبرولی شي. د تړایل پر وخت به د ملزم د جرم زباتولو دپاره گواهان تېرولی شي او ملزم هم دا حق لري چې په خپله دفاع کې گواهان او وکیل پېښ کړي.

۷....په کومو دیواني مقدمو کې چې د ناندريز – متنازه جایداد ملکیت د شلو ډالرو نه زیات وي، ددې تړایل به جوري یا لاندې عدالتونه کوي او که د جوري پرېکړه نیمګړې وي نو برا عدالتونه به پرې غور کوي.

۸....د سېوا ضمانت (زرضمانت)، سېوا جرمانې او سېوا سزا به هرگز اجازت نه وي.

۹....کوم حقوق چې په آیین کې بیان شوي دي، د انکار وړ نه دي او نه به پکې د خلکو د مرضی خلاف رد و بدل کولی شي.

۱۰....د آیین له مخه کوم اختیارات چې مرکز تا نه دي ورکړي شوي او نه ریاستونو تا د ورکولو مخه نیولي شوي ده، داسې اختیارات به د مرکز سره وي او یا د خلکو سره.

په آیین کې د رښتو د بل شاملولو سره جنوبي کېرولینا د مرکزي آیین باوري اوکړو. نیو جرسي په ۲۰ نومبر ۱۷۸۹ آیین لاس لیک کړو او دغسې ټولو ریاستونو سره د روه ټاپو د آیین منښت اوکړو.

اخځ

مېکرو رپورټ

ورلډ هستري

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English